

Mødet den 25. Oktober 1917.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Jakob Jensen og Salling.

1. (J. Nr. 333—1917), Indstilling fra Sygehusudvalget om, at Stillingen som **Leder af Kommunehospitalets Røntgenafdeling og Radiumstation** opslaas med en aarlig Løn af 4500 Kr.

M o u s t e n mindede om, at det ikke var længe siden, man havde opslaaet Stillingen med en Løn af 3000 Kr.; men der havde ingen Ansøgere meldt sig. Senere var der kommet en Ansøger, Læge Bjerring fra Kommunehospitalet i København, men han havde forlangt 4500 Kr. For Tiden var der Arbejde 3 Timer hver Formiddag, men naar den nye Afdeling blev taget i Brug, vilde Arbejdet blive noget større. Røntgenafdelingen kunde ikke godt undværes, og Radiumstationen burde Kommunen vist ogsaa se at beholde. Udvalget foreslog altsaa nu at opslaa Stillingen med en Løn af 4500 Kr., da man sikkert ikke fik nogen billigere.

B r a m m e r havde sidste Gang advaret imod kun at sætte Lønnen til 3000 Kr., da det nærmest vilde blive en Overlægestilling, og Arbejdet gradvist vilde tiltage meget stærkt. Røntgenundersøgelsen spillede nu en meget stor Rolle, ikke

alene ved kirurgisk Behandling, men ogsaa ved medicinske Sygdomme og Hudsygdomme. Taleren mente derfor ikke, at en Løn af 4500 Kr. var for høj.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 390—1917). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende et Tilbud fra »Byggeforeningen Aarhus« vedrørende **Opførelse af 10 Beboelseshuse ved Bissensgade.**

Fra nævnte Byggeforening forelaa følgende Skrivelse:

»Under Navn af »Byggeforeningen Aarhus« har undertegnede Tømrersvendene A. Th. Nielsen, Otto Ottosen, Viggo Jensen, P. Petersen, Alb. Olsen og T. J. F. Molberg, Murersvend P. Just Petersen, Værkfører V. Jensen, Bogholder A. Petersen og Malersvend Andersen dannet et Interessentskab med det Formaal inden 15. Juli 1918 ved Bissensgade her i Aarhus at have fuldført 5 Beboelsesejendomme og hurtigst muligt derefter, senest inden Oktober Flyttedag andre 5, hver med 10 2- og 3-Værelseslejligheder, imod at Kommunen yder de byggende sin Støtte dels ved at overtage til pari Kurs de $4\frac{1}{2}$ % Kreditforeningsobligationer, der optages paa 1. Prioritet i Ejendommene, og garantere et saa stort Laan paa 2. Prioritet, at 1. og 2. Prioritet tilsammen udgør 90 % af Ejendomsskyldværdien, og iøvrigt paa de i Lov Nr. 178—1917 om Laan til Byggeforeninger fastsatte Vilkaar, dels ved at afholde Udgifterne til Fortov og Stikledninger for Kloak, Vand og Gas etc.

Imod at Kommunen indgaar paa de foran nævnte Vilkaar, forpligte vi paa vor Side os herved til at have de ommeldte 10 Beboelses-

bygninger fuldførte inden de nævnte Frister efter Planer, der godkendes af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. — For saa vidt Kommunen til Anbringelse i 2. Prioritet i Ejendommene opnaar Statslaan i Henhold til Lov Nr. 179 af 31. Marts d. A., blive disse Prioriteter at forrente og afdrage med en fast aarlig Ydelse af 5 %, hvoraf 4 % er Rente, Resten Afdrag. Hvis Kommunen ikke opnaar saadant Statslaan og altsaa udreder 2. Prioriteterne af Kommunens egne Midler, forpligte vi os til at svare en aarlig Ydelse af $5\frac{1}{2}$ %, hvoraf 4 % er Rente. Iøvrigt forpligte vi os til at administrere Interessentskabet i Overensstemmelse med de for samme udfærdigede Love, hvoraf et Eksempplar vedhæftes nærværende Overenskomst, og navnlig i de første 2 Aar at overholde de i vedhæftede Rentabilitetsberegning fastsatte Lejeafgifter for de enkelte Ejendomme, naar blot den samlede Lejeindtægt for hver enkelt Ejendom ikke overskrides.

Vi forbeholde os Skattelettelse i Henhold til Lov Nr.

Aarhus den 22. Oktober 1917.

A. Th. Nielsen. Otto Ottosen. Viggo Jensen.
P. J. Petersen. L. N. Andersen. Th. Molberg.
Alb. Olsen. A. Pedersen. P. Pedersen.

V. Jensen.

Undertegnede, Murermestrene Alfr. og Georg Knudsen og Tømrmestrene Ejnar og Th. Petersen paatage os herved, en for alle og alle for en, overfor Aarhus Kommune Ansvar for, at de foran omtalte Ejendomme opføres som anført og staa færdige til Indflytning til de nævnte Tidsfrister og stille i den Anledning til Raadighed i fornødent Omfang alt, hvad vi

raade over af Byggematerialier og Pengemidler saaledes at Kommunen, hvis det skulde blive nødvendigt for Bygningernes rettidige Opførelse, eller hvis Tidsfristen overskrides, skal være berettiget til at lade Bygningerne fuldføre paa vor Bekostning. Paa samme Maade paatage vi os solidarisk Ansvar for, at der ikke paaføres Kommunen noget Tab ved eventuel Overtagelse af 2. Prioriteten i Ejendommene.

Med Hensyn til nærværende Dokuments Stempling, der udredes med Halvdelen af Kommunen og Halvdelen af os, ansætte vi den af os overtagne Garantiforpligtelse til højst at ville andrage 3500 Kr. ialt.

Aarhus den 22. Oktober 1917.

Ejnar Petersen. Th. Petersen. Alfr. Knudsen.
Georg Knudsen.

Kalkulation over 10 Stk. 2- og 3-Værelser Ejendomme:

Opførelse af Ejendommene ifølge

Tilbud	Kr. 52000. 00
Grundenes Pris, 20 Kr. pr. m ² ..	» 7000. 00
	Kr. 59000. 00

Lejeindtægt.

Stuen: 1 Stk. 3 Værelses Lejlighed	Kr. 475. 00
— 1 » 2 — —	» 375. 00
1., 2., 3. Sal: 3 Stk. 3 Værelses Lejlighed a 500. 00	Kr. » 1500. 00
1., 2., 3. Sal: 3 Stk. 2 Værelses Lejlighed a 400. 00	Kr. » 1200. 00
Mansard: 1 Stk. 3 Værelses Lejlighed	» 460. 00
Mansard: 1 Stk. 2 Værelses Lejlighed	» 360. 00
	Kr. 4370. 00

P r i o r i t e r i n g.

(Ejendommene anslaaes vurderet til 60000 Kr.)

1. Prioritet, 4½ % Kreditforening,	
5 % aarlig Ydelse anslaaes til.....	29000 Kr.
2. Prioritet, 4 % Statslaan, 5 % aar-	
lig Ydelse, anslaaes til	25000 »
3. Prioritet til Brdr. Knudsen og Th.	
og E. Pedersen, 5 % Rente, afdrags-	
frit i 3 Aar.....	3500 »
Foreningen tilskyder til hvert Hus..	1500 »
	59000 Kr.

Møller vilde til sine Udtalelser i det aabne Møde blot tilføje, at det var en usædvanlig god Overenskomst for Kommunen, ja næsten alt for god. Det var en meget vidtgaaende Garanti, de 4 Haandværksmestre havde underskrevet, og de var gode for mindst 100,000 Kr., saa Garantien kunde siges at være tilstrækkelig for Kommunen. Taleren syntes saa paa den anden Side, at Kommunen ikke burde lægge dem Hindringer i Vejen ved selv at optræde paa Markedet med Hensyn til Køb af Materialier, men derimod støtte dem i deres Bestræbelser for at skaffe sig Materialier, blandt andet ved at anbefale en Henvendelse til Cementnævnet om at faa 1000 Sække Cement omgaaende. Taleren vilde altsaa anbefale at stemme for Overenskomsten.

Simonsen fandt ogsaa, at det var et Tilbud, som var fuldt forsvarligt at acceptere under de nuværende Forhold, naar blot Garantien var tilstrækkelig. Der blev næppe anden Risiko for Kommunen end Kurstabet og saa Udgiften til de forskellige Ledninger og Fortov. Man kunde maaske ogsaa beholde Obligationerne til belejliger Tider og saa slippe noget billigere. Taleren ønskede derfor ogsaa, at Sagen maatte komme i

Gang snarest muligt, og at Byraadet støttede dem ved at skaffe sig de Materialier, de manglede. Men naar man gjorde denne Indrømmelse, burde der ikke fra den anden Side lægges Hindringer i Vejen for Brøndums Forslag om at skaffe Materialier til Kommunens Ejendomme; det kunde ikke i mindste Maade lægge sig i Vejen for det private Byggeri, naar man hjalp de private først, og der blev sikkert ikke for mange Boliger, selv om Kommunen ogsaa byggede i hvert Fald de 6 Ejendomme ved Steinmannsgade. Angaaende Cementnævnet, da vandt dettes Administration ikke ubetinget Bifald; der skumledes om, at der var for mange private Interesser med i Spillet, og Nævnet havde f. Eks. saaledes stillet sig hindrende i Vejen for Import af tysk Cement. Hvis der blev taget lidt fat paa dette Nævn, kunde der maaske alligevel skaffes Materialier, naar det kom til Stykket.

Møller vilde til Simonsen med Hensyn til Garantien sige, at han havde sine Oplysninger fra en kendt Sagfører og fra en Bank, og han tvivlede ikke om, at Oplysningerne var rigtige.

Niels Jensen kunde angaaende Cement oplyse, at et Firma paa Vestergade skulde have en Skibsladning fra Fabriken i Nørre Sundby. Skibet var afgaaet for 3 Uger siden, det havde først passeret Hals 8 Dage senere, og siden havde man ikke hørt noget til det, saa det kom maaske slet ikke.

Simonsen antog, at der uden Hensyn til Garantien nok var saadanne Interesser knyttet til dette Projekt, at det vilde blive gennemført; men derfor havde det alligevel Interesse at faa at vide, om det var solide Folk, man havde med at gøre.

Mousten haabede, at Taksationen af Ejendommene ikke blev helt ovenud, men kom nogen-

lunde til at svare til, hvad de havde kostet at opføre.

Møller troede ikke, der var nogen Fare herfor, da der jo var offentlig Taksation til Ejendomsskyld.

Simonsen bemærkede hertil, at Ansættelse af Ejendomsskyld tit blev noget elastisk, og nævnede et Eksempel paa, at en Ejendom i 1909 blev takseret saa højt, at den ved Vurderingen i 1916 trods Konjunkturernes Stigning blev sat 4000 Kr. ned. Det var derfor ingen Skade at have dette Forhold for Øje.

Møller mente ikke, at Ejendomsskylden i Almindelighed var for høj; han havde f. Eks. for et Par Dage siden været budt 15000 Kr. over Ejendomsskylden for et Par Ejendomme.

Brøndum gjorde opmærksom paa, at Lejesummerne jo var fastsat, og de vilde vel for en Del komme til at danne Grundlaget for Taksationen.

P. Petersen mente, at naar det var en Forening, der byggede, kunde Bekostningen næppe skjules, og saa havde Vurderingsmændene deri en Rettesnor at gaa efter.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 34—1917). Forslag fra Hr. Jakob Jensen om **Fortsættelse af det kommunale Boligbyggeri.** — Fortsat Behandling af Punkt 9 paa det aabne Møde.

Møller henstillede at lade Sagen hvile foreløbig, f. Eks. 14 Dage eller en Maaned, da der var flere private, som havde henvendt sig til Udvalget og spekulerede paa at bygge.

Brøndum indrømmede, at der havde været enkelte andre hos Udvalget, men man nærede ikke store Forhaabninger til nogen af dem. Taleren

ansaa det derfor vedblivende for det rigtigste at undersøge, hvorvidt man kunde faa de nødvendige Materialier, saa kunde man jo endda se Tiden an, før man gik i Gang med at bygge.

Simonsen vilde overfor Møller hævde, at hvis man ventede 14 Dage eller 1 Maaned, saa var den Tid spildt, hvis det alligevel blev nødvendigt at bygge, og saa kunde der intet blive færdigt til Foraaret. Derfor burde man snarest undersøge, om der kunde skaffes Materialier.

Møller var sikker paa, at det vilde skade de private, hvis Kommunen nu søgte Tilbud. Bolignøden var ikke saa forfærdelig stor, og nogle af de kommunale Lejligheder var ikke lejet ud endnu. Det var sikkert umuligt at faa noget færdigt til April Flyttedag.

P. Petersen oplyste hertil, at man var ved helt at rømme to Skoler.

Formanden var klar over, at der desværre vilde blive en slem Bolignød til April Flyttedag; men da Bygningerne sikkert ikke kunde blive færdige til den Tid alligevel, kunde man jo nok udsætte Sagen lidt.

Brøndum syntes ikke, det kunde skade at sikre sig. Det kunde næppe genere det private Byggeselskab, da disse Mestre vist laa inde med det meste af det Materiale, de skulde bruge. Kom Kommunen ikke til at bygge, kunde man jo afstaa Materialet til private Bygherrer.

Brøndums Forslag vedtoges.

4. (J. Nr. 414—1917). **Besværing fra Grundejere** ved Hedemannsgade og Steinmannsgade over, at de ikke kunde faa tilført deres Haver Muldjord.

Møller bemærkede hertil, at Udvalget havde lovet at have det i Erindring, men der var ikke afgivet noget Løfte om at køre Muld til Haverne.

Skulde man gøre det samtidig med, at man solgte Grundene til den lave Pris, blev der slet intet tilovers for Kommunen. Taleren vilde derfor anbefale, at man holdt sig til den sidste Skrivelse.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 8—1917). Andragende fra nedennævnte om **Fritagelse for Tillægsskat** for 1916—17:
- a. (J. Nr. 8²²—1917) Assistent N. A. Nielsen,
 - b. (J. Nr. 8²⁷—1917) Optiker Paludans Enke,
 - c. (J. Nr. 8³⁰—1917) Brandmand O. H. Jensen,
 - d. (J. Nr. 8³¹—1917) Bogholder Brøndbergs Enke,
 - e. (J. Nr. 8³²—1917) Arbejdsmand Julius Jensen,
 - f. (J. Nr. 8³⁵—1917) A/S Vulcano og fra
 - g. (J. Nr. 8²⁹—1917) Jens Nielsens Kaffe og Margarinebod A/S samt om Tilbagebetaling for Skat for 1916—17.

Udvalget indstillede, at Byraadet kun bevilger Eftergivelse af Tillægsskat i Tilfælde af, at den paagældende Skatteyder er afgaaet ved Døden eller i Skatteaaret har været indkaldt til Sikringsstyrken.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 17¹⁰—1917). Andragende fra Maskinarbejder Lademann om **Eftergivelse af Fattighjælp** (jfr. Mødet den 18. Oktober, Punkt 7).

Formanden oplyste, at Afgørelsen af Spørgsmaalet beroede paa, hvorledes man fortolkede Fattiglovens § 10. Spørgsmaalet havde været for Overretten, og efter dennes Afgørelse behøvedes der ikke nogen Eftergivelse af det største Beløb. Men da Sagen ikke var afgjort ved Højesteret, var Spørgsmaalet fremdeles noget tvivlsomt. Men det var for saa vidt ikke det, det drejede sig om her, idet der var Enighed om at eftergive Bidraget til Hustruen. Spørgsmaalet var, hvorledes man skulde stille sig overfor de 105 Kr. til det udenfor Ægteskab fødte Barn. Man skulde

jo eftergive efter 5 Aars Forløb, og naar der var saadanne Frister, mente Taleren, at man lige saa godt kunde overholde dem. Det beroede jo nærmest paa et personligt Skøn.

Kjeld Sørensen meddelte, at Udvalget var enigt om at eftergive det første Beløb, for saa vidt der var noget at eftergive. Hvad de 105 Kr. angik, saa var der gaaet 5 Aar den 5. November, og hvis det skulde være 5. Regnskabsaar, var Tiden udløben til April. Manden havde betalt alle sine Bidrag, fra han blev separeret, og Skylden laa vist nærmest hos Konen, som var af daarlig Familie. Taleren syntes, at naar man havde Ret til at eftergive og snart skulde gøre det alligevel, kunde man lige saa godt gøre det nu.

Flertallets Indstilling vedtoges.

7. (J. Nr. 25^b—1917). Andragende fra Restauratør Niels Jul. Møller om **Bevilling til at drive Beværtning** med Ret til Udskænkning af stærke Drikke paa De danske Statsbaners Skibe paa Kalundborgruten.

Andragendet anbefaledes.

8. (8. Nr. 362—1917). Andragende fra Overlægerne og Prosektoren ved de kommunale Hospitaler om **Lønforhøjelse**.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget indstiller til Byraadet, at Overlægerne fra 1. April 1918 ansættes i 1. Lønklasse, Overlægerne Strandgaard og Rahlff med Lønanciennitet fra $\frac{1}{4}$ 1906 og Overlægerne Zahlmann og Bang med Lønanciennitet fra $\frac{1}{4}$ 1909. Prosektor Dr. Gregersen foreslaas ansat i 3. Lønklasse, med Anciennitet fra $\frac{1}{4}$ 1913«.

Møller forelagde Indstillingen, idet han udtalte, at Overlægerne ved Udvidelsen af Sygehusene havde faaet noget mere at bestille, saa

der var nogen Anledning til en Forhøjelse. Desuden havde Overlægen tidligere staaet i 1. Lønklasse. Det var af stor Betydning for Byen at have dygtige Læger, og de var alle anerkendt dygtige Mænd. Overlæge Bang havde tilmed ikke Lejlighed til nogen større Praksis udenfor Hospitalet. Sygehusudvalgets Formand havde ment, at der burde staa i Indstillingen, at en af Overlægerne paa Marselisborg skulde være villig til eventuelt at blive flyttet til Kommunehospitalet, og det havde Lønudvalget intet imod. Hvad Prosektoren angik, var Udvalget ikke rigtig klar over hans Stillings Vigtighed; naar man kun havde foreslaaet 3. Lønklasse og 3 Aars Anciennitet, skyldtes det, at han fik 1500 Kr. fra Staten, hvorved han kom op paa samme Løn som Overlægerne; men paa den anden Side havde han ikke Lov at praktisere, hvorimod de andre jo tjente en Del derved.

Formanden henstillede at udsætte Afgørelsen med Hensyn til Prosektoren. Han var en betydelig Videnskabsmand, der udrettede et stort videnskabeligt Arbejde, og Taleren syntes, det vilde være urigtigt at sætte ham under Overlægerne. Hvis man regnede med de 1500 Kr. fra Staten, maatte man ogsaa regne med de 10000 Kr., som Overlægerne tjente privat, i hvert Fald Strandgaard og Rahlf; han blev alligevel ikke nær saa godt stillet som dem. Det var ogsaa noget af et Honnørspørgsmaal.

Mousten var naturligvis glad ved, at man satte Pris paa Lægerne; men der skulde jo spares, og det var for Øjeblikket dyrt at administrere Sygehuse. Det var vel naturligt, at Overlægerne kom i 1. Lønklasse, men man kunde maaske dog have sparet noget af Ancienniteten; efter

Forslaget vilde det for de 2 Overlæger blive en Lønstigning paa 2100 Kr., for de to andre 2200 Kr., og for Prosektoren 300 Kr., og det var maaske lidt rigeligt for Folk, der tjente ca. 20000 Kr. Der havde fra Lægernes Side været stillet Krav om at flytte Afdelingen for Hudsygdomme til Kommunehospital og Tuberkuloseafdelingen til Marselisborg. Derved vilde Bang blive flyttet til Kommunehospital og faa noget mere Arbejde, idet denne Afdeling blev noget større, og Zahlmann vilde saa blive ene Overlæge paa Marselisborg med nødvendig Assistance. Det vilde derfor være rigtigt i Indstillingen at indflette en Bestemmelse om, at de skulde finde sig i en saadan Forandring. Angaaende Prosektoren var det maaske rigtigst at gemme Sagen lidt.

B r a m m e r vilde finde en saadan Flytning heldig, men i saa Fald kunde Zahlmann næppe varetage baade den epidemiske Afdeling og Tuberkuloseafdelingen, saa det blev vel nødvendigt at ansætte en ældre Tuberkuloselæge eller Afdelingslæge. Taleren fandt ogsaa, det var rigtigst, at Dr. Gregersen blev sidestillet med Overlægerne. Han var betydelig daarligere stillet, da han ikke havde privat Praksis, og naar det kneb for ham at klare sig, vilde det let gaa ud over hans viden-skabelige Arbejde. Taleren vilde derfor anbefale, at man tog Sagen under fornyet Overvejelse.

K j e l d S ø r e n s e n sluttede sig til Moustens Udtalelse om de store Sygehusudgifter. For 5 Aar siden havde man kun 1 Overlæge, og nu var der Tale om 7; der burde vises lidt Forsigtighed, for Hospitalspriserne var saa høje, at man blev betænkelig derved. Det var kun $\frac{1}{2}$ Aar siden, at Overlægerne ved Marselisborg Hospital fik Lønforhøjelse, fordi de ikke kunde tjene saa meget

privat som de andre. Dr. Gregersen var maaske lidt uheldigt stillet, da hans private Indtægt næppe var større end hans Løn, men Bang og Zahlmann tjente vist betydeligt mere og Rahlff og Strandgaard igen langt mere; deres Løn var næppe mere end $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{5}$ af deres Indtægt. Taleren fandt det Forhold uheldigt, at en Del af Hospitalet stilledes til Overlægenes private Disposition, et vist Antal Stuer, hvor de kunde indlægge Patienter og derved tjene 2—3 Gange deres Løn, saa maatte man dog hellere give Lægerne noget mere i Løn, og saa at Betalingen for alle Stuerne gik i Kommuns Kasse. Eventuelt kunde man jo forhøje Betalingen for Enestuer og lade en Del deraf tilfalde Overlægerne. Taleren syntes, der var Anledning til at tænke lidt nærmere over dette Forhold.

Møller mente, at Overlægenes Indtægt overvurderedes noget. Rahlff havde f. Eks. tjent 3000 Kr. privat, Strandgaard stod vist i Skat af 18000 Kr., men her var tillagt 25 %. At der skulde betales en bestemt Pris for Enestuer, og Overlægerne saa have en vis Del deraf fandt Taleren uheldigt, da Operationer o. l. betaltes ret forskelligt, idet Betalingen rettede sig noget efter vedkommendes økonomiske Evne. Hvad Prosektoren angik, kunde Taleren tænke sig, at denne Sag gik til Sygehusudvalget til Erklæring, men man kunde jo nok vedtage Indstillingen med Hensyn til de 4 Overlæger.

Kjeld Sørensen anbefalede, at Sygehusudvalget fik Sagen til Behandling. Selv om man skulde give Overlægerne 3000 Kr. eller mere i Tillæg, var det at foretrække fremfor det nuværende System.

Mousten bemærkede hertil, at det nyttede vist ikke at tænke paa en saadan Forandring,

medmindre Byen vilde op paa en Løn af ca. 20000 Kr. Han vilde finde det naturligt, at man satte alle 5 i 1. Lønklasse, men med Anciennitet fra $\frac{1}{4}$ 1918. Man kunde jo nok se bort fra de 1500 Kr., som Gregersen fik fra Staten for at udføre et rent videnskabeligt Arbejde.

Formanden antog heller ikke, det havde været Meningen, at de 1500 Kr. fra Staten skulde trækkes fra Kommunens Udgifter.

Christensen anbefalede, at Sagen gik til Sygehusudvalget, som eventuelt kunde forhandle med Lønudvalget.

Sagen udsattes til Behandling i Udvalgene.

9. (J. Nr. 363—1917). Andragende fra Sygehusinspektør Baden om **Lønforhøjelse**.

Møller meddelte, at Udvalget foreslog at give ham 3 Aars Anciennitet mere, saa vilde han straks komme paa 2800 Kr. og fra $\frac{1}{4}$ 1918 paa 3000 Kr. Man burde nødig rykke en Mand op i en højere Lønklasse, før han havde naaet Toppen af den, han var i. Andre Sygehusinspektører var lidt højere lønnede, men til Gengæld blev der for Baden kun fradraget 400 Kr. for Husleje, Lys og Brændsel o. s. v., medens der f. Eks. i Odense fradroges 800 Kr. for Opholdet.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 381—1917). Andragende fra Bestyreren af Kommunehospitalets Systue, Frk. Maren Sinding om **Lønforhøjelse**.

Andragendet kunde ikke bevilges.

11. (J. Nr. 18¹³—1917). Andragende fra Enke Hansen om **Fritagelse for Hundeafgift**.

Bevilgedes.

12. (J. Nr. 18¹⁴—1917). Andragende fra Køgejomfru S. Hansen om **Fritagelse for Hundeafgift**.

Bevilgedes.

13. (J. Nr. 395—1917). Andragende fra Hjælpekassens Bestyrelse om **Anskaffelse af Telefon** til alle Bestyrelsens Medlemmer.

P. P e t e r s e n oplyste, at han og Salling ikke kunde anbefale Andragendet. Det vilde koste ca. 1000 Kr., og man havde i Forvejen 120 Telefoner, som kostede ca. 5000 Kr. aarligt. Der kunde holdes lange rørende Taler om Hjælpekassens store Arbejde, men der var saa mange andre Raad og Nævn og Kommissioner, der kunde sige det samme. Naar de hidtil havde kunnet rejse rundt til andre Byer og se til hinanden paa Kommunens Regning, og nu ogsaa skulde have Telefon paa Kommunens Regning, kunde det let drage for meget med sig. Det var vel heller ikke deres Kunder, de skulde tale med pr. Telefon, da Folk med Telefon vel i Reglen ikke søgte Hjælpekassen. Men naar Folk blev valgt til en saadan Bestilling, troede de gerne, at de var det Centrum, hvorefter det hele drejede sig. Taleren vilde altsaa anbefale at nægte Andragendet.

S ø r e n P e t e r s e n vilde anbefale at bevilge Andragendet. Hjælpekassens Medlemmer havde et meget stort Arbejde, og en Telefon kunde lette det en Del, da de tidt havde Ærinde paa de offentlige Kontorer o. s. v. Hjælpekassen kunde ikke sidestilles med de nævnte Kommissioner, og desuden var det et ringe Beløb, det drejede sig om.

M ø l l e r foreslog at henvise det til Budgetudvalget.

Andragendet henvistes til Budgetudvalget.

14. (J. Nr. 12¹⁶—1917). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser**.

Indstillingen vedtoges.
